

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.

Ezenkívül minden egyszeri közlés után 30 kr bélyegdíj fizetendő.

Nagy és többször közlendő hirdeményeket árkedvezményben részesít a kiadóhivatal.

A „Nyílt tér”-ben közlendő cikkekért sronként 10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Ifj. Dobay János szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetmények, nyíltéri cikkek stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Kiállításunk.

Kézdí-Vásárhely, 1887. aug. 26.

Az ige testté lett: a székely iparkiállítás Sepsi-Szentgyörgyön folyó hó 25-én megnyitott. Mind, a miket a szép Székelyföld ipara, gazdasága, kereskedelme felmutat, szép sorjában ki vannak rakva. Ott a tükör, hogy láthassuk meg magunkat benne, tudjuk meg, mivel bírunk és mivel nem bírunk s tudjuk meg, hogy kiállhatjuk-e a versenyt az idegen termékekkel.

Együtt láthatjuk ott a Székelyföld jelenét és jövőjét és saját szemünkkel győződhetünk meg, hogy van-e okunk csüggedni vagy remélni.

Eljönnek messze földről magyar tudósok és művészek, szakértők s a fejlettebb izlés szemüvegén át megvizsgálják, hogy a kis Székelyföld jól használta-e fel a béke áldásait s a kardokból kovácsolt műszerekkel tud-e jólétet teremteni azon darabka földön, melyet évszázadokon át annyi vérrel védelmezett.

S ha mindent láttak, ítéletet mondanak felettünk.

Hisszük és reméljük, hogy ez az ítélet kedvező leend s a kiállítás egy jobb jövőt fog számunkra előkészíteni.

Csak az fél az ítélettől, ki hibásnak gyengének érzi magát. A kis Székelyföld nem félt magát bemutatni a világnak, mert bizott erejében s mert ismerni akarta magát, hogy a hiányokat jóakaró igyekezettel kipótolhassa, s azért bár-

merre düljön is az ítélet, ránk nézve csak hasznos lesz. Büszkékké leszünk a dicséretre; javitunk, a hol szükség leend.

Az iparkiállítás a becsületes munka diadal-ünnep, melyet az elavult eszmék felett ül s egyszersmind kifejezése annak is, hogy manapság csak szorgalmas munka után lehet megélni. A Székelyföldnek már van virágzó ipara, tehát sokat haladott.

Ámde nem elég az, hogy van, a mit kiállhatunk, mi magunknak is látnunk kell együtt egy csoportban, hogy mink van, mert csak közvetlen tapasztalatainkat tudjuk hasznunkra fordítani.

A kiállítást meg kell nézni minden rendű és rangú embernek, ki csak teheti. A Székelyföld minden lakossága együtt és összesen közös örömmel ünnepelje a munka diadalát. Szerető érdeklődéssel siessen látni magamagát. A ki szereti hazáját, érdeklődni kell az iránt is, mely azt fenntartja.

Mi legmelegebb érzéseinkkel üdvözljük a megnyílt székely iparkiállítást s szívünk mélyéből ohajtjuk, hogy annak messze kiható üdvös következményei legyenek.

A székely kiállítás megnyitása.

Csütörtökön reggel nyílt meg az E. M. K. E. székely kiállítása Sepsi-Szentgyörgyön ünnepélyesen. Kevéssel 9 óra után már díszes közönség volt együtt, fokozott érdek-

lődéssel várva a perczet, mely a kiállítás termeiben a látogatásra alkalmat nyújt. A rendező bizottság nemzeti színű jelvényekkel, ünnepélyesen öltözve várta a kiállítás vezérfiát, annak élető lelkét, Potsa József főispán elnököt, ki Szász Róbert miniszteri biztossal megjelent.

Potsa József elnök ekkor nagyhatású beszédet intézett az összegyűlt közönséghez. Elmondta, hogy ezt a kiállítást az E. M. K. E. választmánya megbízásából rendezték s hogy ennek élére őt szintén ez a hazafias bizalom emelte. Nagy vonásokban mutatott beszédében a székely kiállítás céljára. Hogy a nemzeti fejlődés alapfeltételeinek, az ipari és kulturális haladás tényezőinek létezéséről adjunk minálunk tanubizonyosságot. Hogy gazdagodjunk az önismeretben s alkalmat nyujtsunk másoknak a velünk való ismerkedésben. Nálunk — mondja — az ipar nem új. Létezett az már a legrégibb történeti időkben. Csak átalakuláson ment át saját szükségleteihez s a fogyasztó közönség igényeihez képest. S mert ipari fogyasztását a szomszéd Romániában találta meg addig csupán, azért a székely népi ipari tevékenységén mindez ideig az egyoldalúság bizonyos jellege látszott meg. Hozzájárultak másnemű gátló akadályok: közlekedés hiányossága, forgalom nehézsége, melyek megannyi ellenségei voltak a székely ipar fejlődésének. Ujabb időben, midőn a kormány hathatós intézkedésekkel járult a székelyek iparának emeléséhez, helyi intézkedések elmulasztották a kormány törekvéseinek hatását. Így például a brassói parkamara, melynek feladata volna iparpiacot mutatni a székelyek számára, egész mostanig nem nyelven adta ki a maga értesítéseit és évkönyveit, a melyek ilyenformán természetesen elvesztek a székely iparosokra nézve. Mindezek dacára azonban a székelyek ha-

gyományos munkaszeretete, őseitől öröklött hajlama és hangyaszorgalma pihenőt nem tart a munka terén. Ha a csaták zajában karddal és vérrel védelmezte önmagában a hazát, ma szorgalommal, munkával, s a kulturai tényezők felhasználásával áll be a küzdők sorába. Reménye van, hogy eljön az idő, mikor vasutak fogják megkönyviteni a közlekedés miatt fennálló nehézséget; reményli, hogy a székely ipar legyőzi az akadályokat, melyek most fogva tartják a legjobb akaratot is s fel fog virágozni ez a nép iparában, ipara által közművelődési és közgazdasági életében.

Nagyhatású beszéde után avval a riadó éljenzéssel fogadott felkiáltással nyitotta meg a kiállítást: „Éljen a haza, éljen a király!”

Potsa József elnök beszéde után Szász Róbert miniszteri biztos beszélt. Örömet fejezte ki, hogy a kormány megbízásából hivatalosan is részt vehet a székely nép örömeiben, midőn a derék, köztisztviselőben álló székely szorgalom munkájának eredményét megtekintheti. Hangsúlyozta, hogy a társadalmi élet egyes polgároknak kötelességeket ró. Hogy az állami élet egyes polgárok tevékenységében éri el magasabb feladatát. Nem szabad a kormányzástól várnunk mindig saját egyéni emelkedésünket: nekünk magunknak kell beállunk a nagy munkához, ha boldogok akarunk lenni.

Szász Róbert miniszteri biztos lelkes szavait szintén lelkesült éljenzés követte: ezzel a megnyitási ünnepély véget ért.

A termek megnyitak, a közönség várva várt órája itt volt, hogy megtekinthe a székelyek impozáns, szép kiállítását, melyben részt vettek az összes megyék Udvarhely megye kivételével. Ennek a megyének távolmaradása semmiféle indok-

A „Székelyföld” tárczája.

Az az áldott tövis.

(Elbeszélés.)

Irta Dobay János.

(Vége.)

Béla szomorú, kétségbeesett szívvel tért haza s egész éjjel nem birt aludni, mindig fülébe csengtek a hölgy szavai: Nemtelen, gyáva! Szívét majd harag, majd meg sötét fájdalom tölté el. Mélyen sértették őt a hölgy kiméletlen szavai, de jobban fájt a tudat, hogy tán örökre el kell veszítenie a drága kincset, kit, daczára kénytelen udvarlásainak, egész lelkéből szeretett. Ismerte Mari büszkeségét; tudta, hogy tán sohasem fogja neki megbocsátani azt a csókot. Be kellett ismernie, hogy Mari tévesen ítélte meg. Ő nem tartozik azon hölgyek közé, kiket mellesz s színeli közöny által lehet megnyerni. Ez a rendszer Marinnal mit sem ér; ő minden másnál tökéletesebb. Oda adná életének felét, ha még egyszer a régi kedves, bizalmas viszonyt helyreállíthatná.

Béla szerelme csak most ébredt fel egész nagyságában, midőn szerelme tárgyát végleg elvesztette.

Hogy egész tisztában legyen a dologgal, másnap látogatást tett Marinnal; de nem fogadtatott el. Tudta, hogy így fog ez történni,

de mindig remélt, hogy tán valami véletlen megmáshatja Mari elhatározását.

Másnap és harmadnap s két hétig ez mindennap ismétlődött. Béla mindennap megkapta a szokásos feleletet, hogy ő nagysága rosszul érezvén magát, látogatást nem fogadhat.

El kell fogadnia s meg kell hallgatnia, — mondá magában az ifju — gyakorolni fogom magamat a türelemben, várok egy hóig s várok, ha kell, egy esztendeig is, de vagy itt, vagy másutt látni fogom őt s beszélni fogok vele.

Egész eseményt képezett a városban, hogy Mari hirtelen elvőnult a világtól. Udvarlói tuladott, nyilvános helyen sohasem jelenik meg és senkit sem fogad. A kisvárosi nyelvek kifáradtak a sok találgatásban, a nélkül, hogy valami bizonyosat tudtak volna kisütni. Az is feltűnt, hogy Béla is felhagyott a szép szökövel való ismeretségével, ritkán jelent meg a társaságokban; hanem senkinek sem jutott eszébe e kettős elvonultság között összefüggést keresni.

Három hét telt el ama emlékezetes éjjeli séta után. Ezen idő alatt Béla mindennap megjelent Mari lakásán, de sohasem lett elfogadva. Végre a sok haszontalan kísérletek miatt elkeseredve, egy végsőre határozta magát. Irni fog Marinnak, s ha ez sem használ s ha továbbis megmarad merev elzárko-

zottságában, hosszas időre elutazik s a távollétben fog gyógyulást, feledést keresni.

Másnap első gondja volt levelét megírni. Legalább tizszer megírta, de egyiknek hangjával sem volt megelégedve, egyik sem felelt meg kedélyhangulatának. Végre a pár sort vetette papírra:

„Asszonyom! Három hét óta hasztalanul várom, hogy elfogadjon. Még várok három napig, s ha akkor sem bocsát magam, becsületszavam adom, hogy elutazom Afrikába. Béla.”

A lakonikus hangú levélke tetszett neki s azonnal elküldötte.

Másnap újra megjelent Mari lakásán, de a levélnek nem lett semmi foganatja, az ajtó csukva maradt. Így történt a második napon is.

Béla kezdte végső reményét is elveszíteni, de lassanként kezdett kibékülni is az elutazás gondolatával. Ugy is rég vágyott nagyobb utat tenni s most régi vágyát valósíthatja. Elmegy messzire, egy más világ részbe, s az idő lassanként megadja az enyhülést. Lázasan csomagolta össze máhát, úgy, hogy az utolsó kísérlet után azonnal mehessen.

Reggel csaknem vidáman ébredt.

Még egy utolsó látogatás s aztán előre az ismeretlen világ felé!

Nem is érdemi meg aza ssivtelen, kaczer

nő, — gondolá utközben magában — hogy az ember érte magát epossze. Annak nincs szíve. Most ép oly érzéketlenül fog elbocsátani, mint a mily kegyetlenül kintott eddig. Áldanom kell sorsomat, hogy e daemon bűvköréből szabadulhatok.

Az ifju mindenre elkészülve lépett be a házba, melyben mindjárt sorsa felett határozni. A válasz most is csak az volt, hogy a nagyságos asszony nem fogad.

Bármennyire el is volt készülve rá, de még is megrendült e válasza, mert szíve mélyén mindig remélte, hogy az utolsó pillanatban meg fog bocsátani. Szívét harag s keserűség tölté el. Ez már több, mint büntetés; ez szívtelenség.

— Mondja [meg a nagyságos asszonynak, — szolt a szobaleányhoz rideg hangon — hogy bucsuüdvözlétemet jöttem kifejezni, s igen sajnálom, hogy személyesen nem tehettem. Mondja meg, hogy egy óra múlva bizonytalan időre elutazom.

S ezzel keserűséggel telt szívvel indult kifelé. Végig ment a virágágyásoktól szegélyezett udvaron és épen a kaput akarta felnyitni, midőn egy rejtett lugasból Mari lépett elébe vidám, mosolygó arczoval.

— Nos ön utazni akar, Béla?

Az ifju bámulva nézett a hölgyre, midőn a régi bizalmas hangon hallá magát szólíttatni.

kal meg nincs magyarázva s így mi sem beszélhetünk ezuttal a kellemes összhang kedvéért bővebb taglalásokba. (Sz. N.)

Tanügy.

Értesítés

a háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet női ipariskolájának 1887—8. tanévi megnyitásáról.

A jó nevelés egyik sark-kelléke lévén a megélhetésnek: erre szüksége van mindenkinek valláskülönbség nélkül. De bármily jó nevelést adjon is a szülő gyermekének; bármennyire fejlessze ki aethetikai tehetségét a zene, táncz, rajz, társalgás stb. téren: teljes képzettséggel csak úgy bocsátja át az életnek, ha a modern nevelési elvek szigorú megtartása mellett kiváló gondot fordít arra, hogy a munkakedv, kitartás, előretörésvés és takarékoság a más lelki erőkkel egyenlő arányban fejlődjék. A munka az, mely biztosít a megélhetéssel s megvéd minden kellemetlenségtől s képessé tesz arra, hogy az öseinktől nyert vagyont ne elpazaroljuk, hanem kitartó munkásságunk által annak jövedelmét szaporítsuk, helyes beosztással gyarapítsuk.

„A jó házinő legszebb ékessége a munka” — mondja Kazinczy.

Országsszerte kiváló gondot fordítanak ma már arra, hogy nőink a hivatásukhoz mért oly kiképzésben részesüljenek, hogy a családi életben rájuk mért teendőket hivatással és szakértelemmel végezni tudják. A munkásság erény, a tudomány dicsőség. Ki ne törekednék tehát arra, hogy gyermekének a romolhatatlan földi kincsét megszerezze? Hisz a nélkül az élet sivar és teljes boldogságot sohasem ad.

A székegy nők köz-elismerést érdemlő munkásságot fejtenek ki nemcsak a gazdasági dolgokban, hanem a házi szükségletek előállításánál is. Ez öseinktől öröklött tulajdonság a haladó kor igényei szerint fejleszteni van hivatva a háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézettel kapcsolatos női ipariskola is, melynek célját, tananyagát a szülők tájékoztassa végezt van szerencsém ez értesítőben felsorolni.

Czél.

Az intézet fentartói, tekintettel arra, hogy a vidéki közönség pártfogását, segélyét igen gyakran élvezte, úgy rendezte be az intézet tágas s mindenféle tanszerekkel és gépekkel ellátott női ipariskoláját, hogy abban nemcsak az intézet 8—10 tizenkét éven felül levő növendékei férnek el és tanulhatnak, hanem 30—32 vidéki és városi növendék is. Igen jutányos tanítási díjért kiterjeszti a női

ipar terén való oktatását mindazokra, kik a korral haladni, gyermekeiket neveltetni akarják. A kedvező alkalom mellett kiváló előnyt nyújt egészségi szempontból az, hogy az intézet igen tiszta levegőjű téren van s tantermei kényelmes munka-asztalokkal berendezve; tágasok és világosok. Tantermei a gyakorlati és elméleti képzettség azon fokán állanak, hogy a kitűzött feladatot a legfokozottabb igényekhez mért képesek megoldani. A rendes tanfolyam bevégezésével felelősség vállalattal arról, hogy a növendék a női ipar terén mindazon ismereteket bírja, melyekre minden jó házinőnek szüksége van.

Tananyag.

1. Fehérnemű-varrás, szabás, az anyagok minőségének és árának meghatározásával. A varrástanuláshoz a különböző öltések, u. m. beszegés, összevarrás, rávarrás, hátraöltés, tűrés, ágyonvarrás, előöltés, ránczolás, ékek bntevése, gomblyuk-varrás, fehérnemű-jegyzés öálló, teljes elsajátítása.
2. Beszővés, foltozás vásznon, kamukán, színes és csikos szöveteken.
3. Különböző rojtok, csipkék készítése.
4. Keresztsemm-varrás vásznon és gyolcsan, különböző minták szerint; azokból mintakendő-készítés.
5. Tüll-áthúzás és villamunka.
6. Filletmunka.
7. Ircsipke és frivolitát.
8. Fehér és színes himzés.
9. Rámamunka gyapot fonálból és selyemből.
10. Gépkezelés. A varrógép alkatrészei, szétszedése, összerakása és takarítása. Egyes részek rendeltetése. Az előforduló akadályok elhárítása. A géprendszerek összehasonlítása; azok előnyei és hátrányai.
11. Gypure-munka.
12. Holboin-technika, bogozás.
13. Arabshimzés.
14. Ruhaszabás és varrás.
15. Aranyhimzés, velencei himzés.
16. Taplómunka.
17. Kézi és gépkötés.
18. Tambourgéhimzés, ennek alkalmazása különböző fehérneműekre.
19. Szövetisme az érték esetleges meghatározásával.
20. Hittan, háztartástan, irálytan, számtan, olvasás, írás és rajz. Kívánatra az elemi iskolai tanulókkal egyszerre más tantárgyakból is nyervehetnek oktatást.

Felvétel.

A női ipariskolába felvételtnek oly növendékek, kik a 12 évet betöltötték s az elemi iskola VI. vagy legalább IV. osztályát jó sikerrel bevégezték. Elemi iskolai tanfolyamra 6—12 éves koruk vétetnek fel. Tan-

dij havonként 2 frt. Vidéki szülők gyermekeik részére az intézet helyiségében teljes ellátást fogadhatnak havi 8 vagy 14 frtért. Előbbi esetben az ellátás az intézeti növényekkel, utóbbi díjért az igazgató és családjaival egyenlő. Bővebb felvilágosítást nyervehetni szóval vagy írásban Nagy Károly int. igazgatónál, kinél a beiratások, előjegyzések folyó évi szeptember 1-től 5-ig eszközölhetők.

A tanév folyó évi szeptember 5-én fog megnyitni.

A közönség részére az intézet mindig nyitva lévén, kéretnek minél tömegesebben meglátogatni. Elfogadtatnak és a legesimább kivitelben elkészítettnek a női ipar terén bármily megrendelések. Kötőgépeinken előállithatunk nyári és téli harisnyákat, szoknyákat, zubbonyokat stb., czérna, pamut és hárászából.

Kézdi-Vásárhely, 1887. aug. 26.

Az igazgatóság.

Értesítés

a brassói m. kir. állami elemi és polgári iskolákba való felvételekről.

A brassói m. kir. állami elemi és polgári iskolákba lépő tanulók felvétele szeptember 1-ső és 2-ik napján történik. A polgári iskolákban ugyanezen napokon tartatnak a felvételi és javító vizsgálatok.

Minden tanulónak beiratása azon iskola helyiségeiben eszközöltetik, a mely foku intézetbe lép az illető tanuló.

Az elemi fiu-iskola V-ik osztálya szeptemberben beállittatik.

A polgári fiu-iskolának ezen tanévben csak IV-ik osztálya fog fennállani.

1. A polgári leányiskola I-ső osztályába szabályszerűen csak oly tanuló léphet be:

- a) ki legalább 9-ik évét betöltötte;
- b) kinek az elemi iskola negyedik osztálya számára kiszabott tantárgyakban elegendő jártassága van s ebbeli ismereteit a fenn kitűzött napokon tartandó felvételi vizsgálat utján igazolja.

2. A polgári iskolába lépő tanuló, bármely nemzetiséghez tartozik, köteles a magyar nyelvet is tudni annyira, hogy a törvény által ezen iskolában elrendelt magyar nyelvi oktatásban fennakadás nélkül részt vehessen.

3. A polgári leányiskola bármelyik, és a fiuiskola fennálló osztályába bevehető minden oly tanuló, ki koránál fogva az általa kijelölt osztályba beillik és az azon osztályban megkívántató előkészültségről vizsgálat utján bizonyosságot tesz.

4. A felvételi vizsgálat díjmentes.

Tandij az elemi iskolákban 2 frt, a polgári iskolákban 5 frt. A szegénységüket kimutató növendékek tandijt nem fizetnek. Felvételi

dij czimén az iskolai könyvtár javára az elemi iskolánál 25 krt, a polgári iskolánál 50 krt mindenik tanuló fizet. A díjak a beiratás alkalmával fizetendőek.

Brassó, 1887. augusztus 19-én.

Az igazgatóság.

Vidéki.

Gyergyó-Szentmiklós, 1887. aug. 21.

Tekintetes szerkesztő ur!

Engedje meg a t. szerkesztő ur, hogy a gyergyószentmiklósi ifjuság által Szt István napján rendezett nyári tánczvigalom lefolyásáról az érdeklődő igen tisztelt közönséget e lap hasábjain értesíthessem.

A tánczvigalom Dr. Fejér Dávid orvos ur elnökelete alatt a Laurency János nagytermében, mely fényesen volt feldiszipve, tartott meg igen fényes sikerrel. Közönségünk — méltányolva az ifjuság buzgalmat — nagy számmal jelent meg. Szép hölgyeink mindannyian tündököltek és kivétel nélkül jól találták magukat, kedélyesen mulattak és jó emlékekkel távoztak a mulatság végén haza, mely éjjeli 3 órákor ért véget.

A mamák és papák hallgatag beleegyezéssel működtek közre, a vigadókkal gyönyörködve a tánczoló párokon, eszükbe jutva saját fiatalisági életük is. A mulatság mindvégig a legvigabban volt. A négyeseket 38—40 pár tánczolta.

Szép hölgyeink neveit az estélyről a következőkben adjuk: Romfeld Eliz, Römer Ilon, Fejér Róza, Kedves Erzs, Jánosy Maricz (Ujfal), Medgyesy Vilma, Fejér Teréz, Zakariás Maris (Erzsébetváros), Fejér Véri, Ferenczy Ilon, Lázár Hedvig, Görög Kati, Eránosz Anna, Vákár Matild, Bogdán Aranka, Görög Rebeka, Bogdán Katinka, Karácsony Ninka, Kopacz Irén, Römer Vilma, Nyerges Anna, Szász Etelka és Kedves Emma kisasszonyok.

Ezen mulatságra a rendezői jelvényeket Görög Rebi, Römer Vilma, Bogdán Katinka és Vákár Matild hölgyek voltak szívesek izlésesen elkészíteni; miért is e helyen fogadják a rendezőbizottság igen hálás köszönetét.

A tek. szerkesztő urnak köszönetet mond szívességeért

Astirk.

Szinészet.

Kézdi-Vásárhely, 1887. aug. 23.

Geröfy Andor szintársulata által szerdán „Felhő Klári” került színre csekély számú közönség előtt. Ez volt a 3-ik előadás, melyben Geröfy Andor ur bemutatta társulatát

rülni fog ezeket az ocsmány felhőket homlokáról! elűzni.

— Előbb irtsa ki azon gondolatokat és érzelmeket, mik e felhőket előidézik.

— Nos én azt is megteszem — szolt hamis mosollyal a bájos övegy.

— Próbálja meg!

— S ha én azt mondanám önnek, hogy a lefolyt három hét alatt távol valék s szegény beteg anyám ágya mellett virrasztottam, s hogy egyedüli hibám abban rejlett, hogy önt nem értesítve, három hétig bizonytalanságban hagytam: vádolhatna-e kegyetlenséggel?

— És ez igaz lenne?! — kiáltott Béla örömtől csillogó tekintettel.

— Fájdalom, igaz; szegény anyám nagyon beteg volt — szolt szomoruan a szép hölgy.

— Ama emlékezetes séta után másnap már megkaptam a levelet, hogy siessek hozzá. Ekkor még nagyon haragudtam magára s nem tartottam érdemesnek elutazásomról értesíteni. Hadd várjon egy pár napig, mert nem hittem, hogy a betegség oly hosszúra húzódik: És ez volt oka, miért ön engem szívtelenséggel vádolt.

— Oh, Mari! mily súlyos terhet emelt le szavaival keblemről!

— Nos tehát nem haragszik? Tehát szent a békesség közöttünk?!

— Imádom önt, Mari!

— Csitt! maradjunk csak a barátság nál,

A hölgy arca most is oly mosolygó, oly gunyos volt, mint régen.

— Kegyes engedelmeiből elutazom — szolt komor, fagyos hangon. — De nem tehettem ezt a nélkül, hogy egy régi hibámat jóvá ne tegyem. Én elismerem, asszonyom, hogy nagyot vétkeztem ön ellen, s azért most ismételtén bocsánatot kérek.

Az ifju hideg, érzéketlen arca különös hatással volt a hölgyre; arca elhalványult s zavarral szolt:

— A multat szívesen feledem, s remélem, hogy a büntetés hasznára fog válni s jövőre barátságunkat mi sem fogja többé zavarni.

— Sajnálom, de lekötölező barátságát nem élvezhetem, mert határozatom szilárd és megmáshatatlan; én még ma elutazom. A büntetésül rám szabott három hét alatt elég időm volt megbarátkozni azon gondolattal, hogy nyugalmam érdekében el kell e helyről távoynom.

A hölgy arca elsápadt, látva az ifju elszánt arcát. Valószínűleg nem ezt várta az első találkozástól. Hosszasan, zavartan nézett az ifju szemeibe, onnan akarván kiolvasni, hogy csakugyen oly erős-e elhatározása, mint látszik.

— De Béla, — szolt szívhez szóló, édes hangján — ennek az a színe van, mintha én volnék oka azon kényszerűségnek, mely önt innen elűzi. Ezt pedig én nem akarom.

— A penitencziális három hét alatt sokat gondolkoztam helyzetem felett s meggyőződtem arról, hogy ön méltatlan játékot űz velem.

— Én játékot önnek, kit annyira becsülök?

— Ez a kifejezés is egészen új előttem. Köszönöm, megtartom emlékül — szolt az ifju halvány mosollyal.

— Igen, Béla, én nagyra becsülöm önt, s ha mindeddig kifejezést nem is adtam ennek, de bizonyítékát adtam akkor, midőn barátságomba fogadtam.

— S én e nagy kegyért nem voltam elég hálás? Hisz mindig kész táblájá valék szeszélyeinek s bohóságommal sok unalmas percét elűztem. Ölebével, papagájával együtt közreműködöttünk, hogy ön ne unatozzék.

— Nem ismerem önre, Béla! — kiáltott fel a hölgy fájo hangon. — Ön egészen átváltozott, mióta utószor láttam. Én igazán nem tudom, hogy mi készíteti ily keserű nyilatkozatokra, de arra esküszöm, hogy igazságtalanul ítél meg. Az igaz, hogy nem adhatam annyit, a mennyit ön tőlem kívánt, de barátságom őszinteségét nem vonhatja kétségbe. Most is ezen érzélem készletet, hogy önt kérjem, hogy ne menjen el. Maradjon!

És Mari megfogta az ifju kezét s oly nyájasan nézett szemeibe!

— Nem tehetem — szolt az ifju, erősen küzdve feltörő érzelmeivel.

s mi csak a kellemetlez hideg időjárásnak tudjuk be, hogy a szinkör ismét csak részben telt meg. A megjelent csekély számú közönség egy igazán szép, korrekt előadásban gyönyörködhetett. A czimszerepben Nikó Lina asszony elragadó kedves jelensége volt, művészi játéka s kedves dalai fénytel araszták el a színpadot. Láttunk benne végre egy oly népszínműi alakot, mely a vidéki sablonoktól eltérve, a való és igazság után törekvő művészet tisztá kifejezése volt. A közönség sok tapssal tüntette ki, mi meg a legteljesebb elismerésünkkel adózunk a kedves művésznőnek. Geröfy Andor ur (Aba András) mai szerepében is egy kitűnő, rutinrozzott színésznek mutatá be magát. Geröfy ur, ugy látszik, nemcsak igazgatója, hanem első tagja is szintársulatának. Csupa szépet és dicséretet mondhatunk a Mátray ur (Fátyol Ferkó) alakításáról is. Gondosan színezett játéka s szépen, érzéssel előadott dalai sok tapsot arattak. Veresné (Aba Györgyné) ezen neki nem illő szerepkörben is ügyesen megálta helyét. Lejthényi Kornél asszony egy szép és kedves arcú Viola Évát hozott a színpadra, sok gyönyörűséget nyújtva a szemnek, mi már egymagában félsiker. A más felét gondos, sok igitkezeztet valló játéka hozta meg. Szép, Krémer urak s Boárné asszony jól játsztak.

Csütörtökön „Az eleven ördög“ operett adatott közép számú közönséggel. A darab kimagasló alakja ismét Nikó Lina asszony volt, ki a czimszerepben ördögös elevevsgével ismét elragadta a közönséget. Csupa kellem, csupa báj volt minden tette-vette. A közönség teljesen felfogta azon elbűvölő hatást, melyet e kedves vikonte környezetére gyakorol. Krémer Jenő ur az operettkomikus tág határai között mindent megtett, hogy az ő Tibul báróját nevetségessé tegye. Rémséges hosszú orrával, ideges reszketegségével, furcsa járásával csakugyan sikerült is egy oly különös alakot előállítani, melyen ugyan lehetett nevetni, de azért nagy mértékben hiányzott rajta az eredetiség. A finom humor nem egy találó vonásban nyilvánult, de egészen az egész alak igen keresett volt. Balog Lujza k. a. szépen egy ágba főtthosszu hajjal képviselte Hermina bárónét, csupán a veres pántlika hiányzott róla, hogy a hatás tökéletes legyen. Ruhája is egy kis antik volt, hanem ez nem hiba, mert nézetünk szerint egy csinos ifjú színésznőnek mindig dicséretére válik, ha nem uszik selyemben. E mellett egy kissé drukkolt is a kisasszony, de mindent összevéve, mégis csak kedves, rokonszenves alak volt. Üde, csinos hangon előadott dalai ált-

lános tetszésben részesültek. Boár József ur Pomponiusa fényesen sikerült. Az a csendes, kedves komikum, mely Pomponius papát jellemző, a legkellemesebben érinté a közönséget s nem egyszer széles jó kedvnek lett okozója. Erdélyi Margit kisasszony (Mariana) tökéletes kerek alakot nyújtott nem csak csodálatos testbeli gömbölyűségével, hanem egyszersmind eleven csinos játékaival is. Az a félelmetes szaporaság és alaposság, melylyel az operett Greinné legbatalmasabb fegyverét, a nyelvét forgatá, minket jámbor legény-embereket félő tisztelettel töltö el, de az edzettebb közönségnek nagyon tetszett. Erőteljes, tiszta csengésű hangjával meg hallérzékeinknek nyújtott kitűnő műélveket. A kedélyes és tudós tanácsos Desperiere Szép urban nyert kitűnő személyesítőt. A többi szereplők egyről-egyig igen jól megállták helyeiket s így az egész előadás a legkedvezőbb hatással volt a közönségre. Még csak a kitűnő összhangot kell kiemel-nünk, mely a kettős, hármás daloknál és a karoknál nyilvánult. Ezt annyival inkább méltányolnunk kell, mert ez egészen új dol-log színpadunkon. Az eddigi társulatok elégségesnek tartották tűrhető magán énekesek-ről gondoskodni s a karra épen semmi gond sem lett fordítva. Geröfy ur e tekintetben is új, kedves dologgal lepett meg; mi örömmel jegyezzük ezt is a társulat javára.

A lefolyt előadások után itélve, megerősítve látjuk azon kezdettől fogva táplált véleményünket, hogy a Geröfy ur társulata kétségtelenül jobb mindama társulatoknál, mik városunkban eddig megfordultak s biz-tosan reméljük, hogy műpártói közönsé-günk jövőre a megérdemelt pártfogásban fogja részesíteni.

O.

Különfélek.

— A kovásznai tűzkárosultak javára lapunk-hoz beküldött báró Szentkereszty Stepha-nie, humán intézeteinek nagyszívú alapítója, 10 frtot, br. Szentkereszty Irén 3 frtot, Nagy Károlytól 1 frtot. Fogadják a nemeslelkű adakozók a szerencsétlen tűzkárosultak ne-vében hálás köszönetünket.

— Kinevezések. A kézdívásárhelyi kir. tör-vényszéknél már régebben megürült bírói és ügyézi állomások végre betöltettek. A hi-vatalos lap már meghozta a kinevezéseket. E szerint ügyészszé Soliom Miklos tör-vényszéki bíró, bírákká pedig Elekes Béla szilágysomlyói, Vajna Dénes kovásznai és Szotyori József sepsiszentgyörgyi kir. járásbírói albirák neveztek ki. A kine-vezett tisztviselők nagy részben ismerősök

— De ön nagyon vérzik. Jöjjön, üljön e padra, míg bekötözöm. Ön botor, oktalaneá-gommal ismét fájdalomt okoztam önnek.

Mindketten leültek a padra s a hölgy, ke-zébe véve az ifju vérző kezét, picziny, illa-tos kendőjéből sebkötőt alkalmazott rá. Az ifju előbb mosolyogva, később mindinkább hevülő arccal nézte a bűbájos betéglőlt. Minden vére szívére toltult s feje szédült a nagy gyönyörtől, midőn e gyönyörtől, rugal-mas test érintését érzé. A sebkötő készen volt, a beteg kar felszabadult. A hölgy az ifjura emelé kipirult arcát. Volt e tekintet-ben valami oly bűvös, oly elragadó, hogy az ifju nem tudott annak ellenállani: átkarolá a karcsu derekat és a szép hölgy ezuttal min-den ellentállás nélkül omlott karjai közé.

A két szív végre megértette egymást. A kölcsönös szerelem üdvőde pillanatai, mid-őn két egymásra tapadt ajk és egymáson dobogó kebel mondja el, hogy mily boldog a szív, gyorsan repültek el s hosszú idő telt el, míg a szó utat törhetett magának. Végre a hölgy piruló arccal bontakozott ki az ölelő karok közül s kedves fejét az ifju keblére hajtva, suttogva szólt:

— Oh, Béla, mint megijesztettél!

Csak egy újabb csóközön vala képes e félelmet eloszlatni.

Egy év múlva a boldog házaspárnak kis leánykaja született, ki a mult emlékei iránt való tekintetből Rózsa nevet nyert a ke-reszttségben.

előttünk; mind tehetséges és munkás fiatal emberek s mi őszinte szívvel gratulálunk előléptetésükhöz. — Kinevezettek még a Ludoviceum végzett növendékei közül had-apródokká: k.-vásárhelyi Kovács Lázár, lapunk kiadó-tulajdonosának öcséje, és k.-vásárhelyi Jancsó Árpád. Gratulálunk a fiatal hadfiaknak. — A nagyszabeni pénzügy-igazgatóság Demény Géza díjtalan adó-hivatali gyakornokot VI. oszt. adótisztte nevezte ki.

— Halálozás. Kézdívásárhelyi Szász Ist-ván városi képviselő, 1848—9-ki honvéd, városunk egyik legrégibb s legbecsületesebb polgára, folyó hó 25-én meghalt. Temetése folyó hó 25-én ment végbe nagy részvét mellett. Béke poraira!

— Gyergyó-Szentmiklós város ugy királyunk születése, mint Szent István napját fényesen ünnepelte meg. Ugy a latin szert., mint az örmény szert. templomban fényes segédlettel isteni tisztelet tartatott, melyen az összes hivatalnokai, egyesületek, kereskedői kar testületileg vettek részt, az üzletek a tem-plomozás alatt mind zárva voltak. Megelőző esteken a főbb utcák világítva voltak, ta-raczk-lövések és a Rákóczy-induló hangjai jelezték a nap jelentőségét. — Borszék fürdő közönsége is méltó kegyelettel ünnepelte meg királyunk születése és Szent István első apostoli király nevenapját.

— Hymen. Ifj. Ferenczy Balázs néptanító a napokban tartotta eljegyzését Roth Matild kisasszonnyal, Roth Mihály iparos testületi elnök kedves leányával Győ-Sztmiklóson.

— Köszönetnyilvánítás. Tíks Sinkovics Ottó végzett joghallgató és Csia György nyug-járásbíró uraktól utólagosan még egy egy frt felülfizetést vettünk át a könyvtár gyarapítására, melyért fogadják őszinte kö-szönetünket. E két forinttal a könyvtár gyarapítására adott összeg 42 frt és 28 kr. A tanuló ifjuság.

— Nyilvános köszönet. A kézdívásárhelyi tanuló ifjuság, névszerint: Dézsi Pál, Csizsár Sándor, Tóth József, Popovics József, Szé-kely Ödön, Szöcs János, Szöcs Mózes, Nagy István és Benkő Sándor által folyó évi augusztus hó 7-én az olvasó-egyesület könyv-tára javára rendezett nyári táncmulatság 42 frt 28 kr tiszta jövedelmet eredményez-ven, midőn ezt köztudosmásra hoztuk, egy-szersmind olvasó-egyesületünk nevében itt e helyen is meleg köszönetet mondunk a ne-mes ifjuságnak e hazaifas és dicséretre nem szoruló tettéért. Fogadja tehát a nemes ta-nuló ifjuság e hazaifas tettéért ismételt me-leg köszönetünk kifejezését. A kézdívásár-helyi olvasó-egyesület választmányának 1887 augusztus 22-én tartott gyűlése határozatá-ból. Kézdí-Vásárhelytől, 1887. aug. 24-kén. Székely János, elnök. Gyöngyösi István, jegyző.

— Holub és neje. A merész Afrika-utazó és nem kevésbbé merész neje ismét jó egész-ségnek és kedvnek örvend, s mi természeteseb-b, hogy barátainak elbeszélk utazásaik szenvedéseit s a szerencsésen átélt életve-szélyt. Legutóbb ismét két levél érkezett az utazó pártól, melyekben élénk színekkel ecsetelik az expedíció sorsát. Holub Emil leveléből, mely Délafrikából jul. 15-én kelt, adjuk a következőket: «Az Afrika-utazónak mindig számitania kell csalódásokra és sze-rencsétlenségekre. Oly rázkódások is érik, melyek után a naszd, újult erővel szeren-csésen evez a kikötőbe, vagy az első zök-kenésnél tönkremegy, akár mert az expedi-ció, mint ilyen hajótörést szenved, akár mert annak vezetői elpusztulnak. A mi ese-tünkben szikla szikla után következett, míg végre — teljesen kifogyva a folszerelések-ből — egy Kharübsz elkerülhetetlenül még nagyobb bajt teremtett. Önök bizonyára részvétet éreztek volna, látva a régóta haza-vágyónak küzködését. Alig kerültük ki a Fokvárosban reánk váró akadályokat, midőn a fogatainkban kiüthött betegség megállította az expedíciót s alig sikerült megszabadul-nunk e bajtól, míg az Orange államban és Transvalben hónapokig tartó szárazság várt reánk, mely csaknem teljes elpusztulással fenyegetett. De végre e nehéz helyzetben is átküzdöttük magunkat s minden lehető óvin-tézkedést megtettünk, hogy a további bajok-nak elejét vegyük. Mindazáltal ezután is gyakran értek balesetek. Így Klama Klen-jában a benszülöttek állataink felét meg-megsezték. Majd a malaría ütött ki az expe-dícióban, mely bajnak két kisérőnk áldozat-l esett. Ez uton természet és ember szövet-kezní látszott ellenünk. Csapás csapásra következett, mignem pusztá életünkön kívül mindenünket elvesztettük. S midőn életün-ket nagy nehezen látszólagos biztonságba helyeztük Zambezi-ben, a legnagyobb nélkül-özések és betegségek vártak reánk. Negy-en napi késedelemmel érkezettünk Sosonyba, a hol jelentékenyebb segílyt várhattunk.»

CSARNOK.

Gondolatok.

Szekelyné Ince Saroltától.

Haza.

Jelige: „Szeresd hazádat és ne mondd:
A néma szeretet
Szűz, mint a lélek, melynek a
Nyelv még nem vétkezett.“

Szeretni a hazát, de hogy s miként? Há-nyan vannak, kiknek ez egy megfajthet-ten talányként áll lelki világukban! mert nem fogják egyformán fel e nagy eszmét, melynek neve: ha za. Ez is olyan, mint a hitről való fogalom; mert lehet bárkinek ugyanegy vallása, de azon eszmény, melyet Istenről alkottunk magunknak, minden em-bernél, ki eszmélni tud, különböz; így a haza és annak szeretetéről való fogalom nem egyformán nyilatkozik. Egyik ugy véli sze-retni hazáját, ha a rendszert, mely felállitta-tott, megtámadja; a másik nyugodtan és meggondolva, reformokon törí fejét hona javára, de nem heveskedik, és jótékony eszméknek magvát hinti el hatáskörében; a harmadik életét, vérét áldozná, mint áldoz-ták annyian a multban és közelmultban; vannak, kik a külsőségben tanúsítják azt hogy jó honfiak és honleányok: a nem-zeti viseletben, és azt vélik igaz hon-fiúi és honleányi érzelemnek, ha más nem-zet nyelvét, irodalmát nem pártolják. Nem tudják, melyik a helyes fogalom. Ki fejtí meg?

Az én szerény foglalam a hazaszeret-ről ez:

Tudjunk lelkesülni minden nagy és szent eszméért; tartsuk szem előtt a multat, nem-zetünk, hazánk őstörténelmét; tanulmá-nyozzuk azon alakokat, kiknek működése lendületet adott a jóllétnek, felvilágosult-ságnak és a nemzeti becsületnek; működé-sünk rugója ne a hirnév- és hatásvadászat vagy a hiuság legyen, de a meggyőződés, az elv vezérelje minden lépésünket igaz és egyenes irányban, sőt az előítélettel és rossz akarattal szemben is legyünk rendületlenek; a népszerűség, a népkégy, mely ma fölemel és holnap porba sujt, ne kecsegtessen remé-nyekkel és e reményeknek ne áldozzuk fel jobb meggyőződésünket. Legyünk férfiak vagy nők: a czél, hazánk java, lebegjen sze-meink előtt; az eszmét egyesek kedvéért ne áldozzuk fel, még ha vérpaddal ijesztgetné-nek is.

A nő ne politizáljon, s ha igen, csakis úgy, hogy „magát meg ne tagadja“; ne kortes-kedjék, de jobb meggyőződését juttassa ér-vényre a becsület határai között, s ha fér-fura hatást gyakorol szerelemmel vagy fö-lénnyel: ezen hatást ne fordítsa hiuság, dicvágy vagy személyes érdekért hona vesztére; és ha anya, nevelje gyermekét is ily irányban; ekkor szereti igazán honát. A műveltségnek lehető legmagasabb fokát igyekezzék jelérni, gyermekeit oda felsegi-teni még a vagyoni állás koozkáztatásával is, mert azon áldozat az igazi, melyet hona ol-tárára hoz, mint a spártai nők, kik egykor ékszekeit, hajfürtjeiket és legrágább kin-cseiket hozták a hon oltárára.

„Minden kornak megvannak istenei.“ A mi korunknak istene a tökéletesedés, jelsza-va: előre haladni.

Ismerjük az idegen nemzetek nyelvét, iro-dalmát, történelmét, hogy azokból okulva, munkás méhek egyenánt mézet gyűjtsünk, saját nemzetünk életét, ha csak kis körben is, édesítsük, tápláljuk.

Ekkor eleget tettünk a honszeretet magas foglalmának.

Hazánk iparát ne kicsinyeljük, sőt fejlesz-szük hova-tovább, és ha anyagilag nem va-gyunk képesek támogatni, szellemi tehetsé-geink által munkáljunk a közjóra.

Nem utalok a mult és jelen kornak jele-seire; hisz az irodalom nálunk magas fokon áll. A jó könyvek el vannak terjedve a kuny-hótól a palotáig; a népiskolák és néptanítók oda vezették a nép gyermekeit is, hogy azok már ki tudják választani, hogy mi és ki ha-

tott jótékonyan vagy károsan egy a multban, mint a közelmultban vagy a jelenben nemzeti életünkre; napi sajtó, folyóiratok, regények, világtörténelmi művek mindnyájunknak rendelkezésére állanak, csak a helyes irányt tudjuk megválasztani; ez pedig egyéni dolog és egyéni felfogástól függ. Mindenki tudni fogja azt, ha kissé ítélőtehetségét fejleszt, magát műveli, hogy hol és mikor használhat hazájának.

(Folytatása következik.)

Fürdővendégek névjegyzéke.

Kovácsna - Vajnafalva.

III.

Br. Splényi Antal birtokos, Hosszúaszó (1 sz.) Benkő Gyuláné kereskedő, Kézdi-Vásárhely (4 sz.) Skurtu Juon tanár, Brassó (5 sz.) Nyárádi Dénes felső-népisk. igazgató, Déva (1 sz.) Csia Ignác tanár-segéd, Selmeczbánya (1 sz.) Ledán Józsefné birtokos, Al-Doboly (3 sz.) Linamész Iérián, Bukarest (3 sz.) Kálai Anna, Bukarest (2 sz.) Kéts Rózália, Bukarest (3 sz.) Nagy Mária, Brassó (2 sz.) Batin Mártonné kereskedő, Brassó (3 sz.) Nagy Antal tisztviselő, Nagyvárad (3 sz.) Nagy Józsefné, Brassó (2 sz.) Furtunesszki Em. kereskedő, Bukarest (3 sz.) Kálai B. kereskedő, Bukarest (3 sz.) Almasán Dávid tanár, Brassó (2 sz.) Tekuleszku György tanító, Bereczk (3 sz.) Veres Péter tanító, Dálnok (1 sz.) Miklós Péterné kereskedő, Hosszúfalva (3 sz.) Tarczai Endre tanár (3 sz.) — Az eddig közlöttel együtt 311 személy.

Piaczi árak

Kézdi-Vásárhelytől, augusztus 18-án.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint	4 frt 80 kr
„ (elegy)	„	3 frt 50 kr
Rozs (tisztá)	„	3 frt 20 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Arpa (tisztá)	„	3 frt 20 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Zab	„	1 frt 6 kr
Törökbuza	„	4 frt 80 kr
Kása (köles)	hektóliterenkint	8 frt — kr
„ (árpa)	„	24 frt — kr
Borsó	„	6 frt — kr
Lencse	„	10 frt — kr
Fuszulyka	„	5 frt — kr
Pityóka (legszebb)	„	1 frt 20 kr
Marhahús	kilogr.-kint	— frt 28 kr
Disznóhús	„	— frt 36 kr
Juh-hús	„	— frt 20 kr
Szalonna	„	— frt 60 kr
Faggyu (nyers)	„	— frt 18 kr

Felelős szerkesztő:

Ifj. Dobay Ános.

Kiadó tulajdonos:

Ifj. Kovács Dániel.

Nyílt tér.)*

Szines fekete és fehér selyem atlast 75 krért méterenkint 10 frt 65 krig (18 különböző minőségben) vámmmentesen a helyszíne szállít **G. Henneberg** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára **Zürichben**. Minták azonnal küldetnek. Levelek 10 kr szállítási díjba kerülnek.

Szines és fekete selyem grenadinok méterenkint 95 krtól 9 frt 15 krig (10 különböző minőségben) szállít egyes öltönyre való darabokban és végekben vámmmentesen a helyszíne **G. Henneberg** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára **Zürichben**. Minták azonnal küldetnek. Levelek 10 kr szállítási díjba kerülnek.

*) Ezen cikkért felelősséget nem vállal a szerk.

Sz. 8050 — 1887.

Pályázati hirdetmény.

A kézdi-járási főszolgabírói hivatalnál lemondás folytán üresedésbe jött s évi 180 frt fizetés, 40 frt lakpénz és természetben kiszolgáltatandó ruházattal javadalmazott főszolgabírói hajdui állomásra ezennel pályázat nyitattik.

Felhivatlak mind azok, kik ezen állomást elnyerni ohajtják, miszerint szabályszerűen felszerelt sajátkezüleg irt pályázati kérésüket folyó évi szeptember hó 25-ig Háromszék megye alispánjához adják be.

Az 1873. évi II. t.-cz. értelmében a törvényes igényekkel bíró altiszteknek elsőbbség adatik.

S. Szentgyörgyön, 1887. aug. 22-én.

Br. Apor Gábor,
alispán.

En Csillag Anna

185 cm. hosszú óriási Loreley-hajammal melyet az általam feltalált kenőcs 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövekedést és erősíti a hajbőrt, uraknál elősegíti a hajdíszítését és a hajnak valamint a szakállnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megőrzi korai őszüléstől a legmagasabb korig. Egy köcsög ára 50 kr., 1 frt, 2 frt. Postával küldés naponta a pénz előleges beküldése vagy postautánvétel mellett az egész világba.

CSILLAG és TÁRSA,
Budapest,
Király-utca 26.

16—20

Sz. 78.

1887.

Árverési hirdetmény.

A Csik-Tusnád fürdői alább elsorolt haszonvételek a folyó 1887. szeptember 10-én délelőtt 10 órakor kezdődőleg Csik-Tusnád fürdőn a társaság házában megtartandó nyilvános árverésen a többet igénylők kiadatnak.

A kikiáltási árak következők:

- a) A földtől sétány 600 frt.
- b) A mészárszék 350 frt.
- c) A czukrárszék 100 frt.
- d) A tekepálya 50 frt.

Árverezni kívánók tartoznak megel-

zőleg a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzzel lefizetni, mely az árverés végével a visszalépő félnek azonnal visszaadatik, a haszonbérlet fél pedig a bérleti összeg utolsó részletébe fog betudatni. Zárt ajánlatok a megfelelő bánatpénz mellékelése mellett szintén elfogadhatók.

Az árverési feltételek Tusnád fürdőn a fürdőbiztosnál mindennap betekintethetők.

Csik-Tusnád, 1887. aug. 14-én.

Az igazgatóság.

Háromszék vármegye alispánjától.

Sz. 8307 — 1887.

Hirdetmény.

M. kir. belügyminiszter ur ő nműtsága idei július hó 29-ről 48900. sz. alatt kibocsátott magas körrendeletéről a törvényhatósági bizottságnak az 1888-ik évben érvényes bírándó legtöbb államadót fizető tagjai névjegyzékének elkészítése iránt szükséges intézkedések megtételét elrendelni méltóztatván, ezenel közírré teszem, miszerint a sepsi-szentgyörgyi és kézdivásárhelyi m. kir. adóhivatalok 1886. évi XXI. t.-cz. 25. §-a rendelkezéséhez képest az adó-kimutatásokat hozzám betérjesztvén, ezek a kimutatások folyó évi augusztus hó 22-től 30-ig bezárólag a vármegye házában a főjegyzői irodában a hivatalos órák alatt bár ki által betekintheők s a netaláni felszólamlások megtehetők.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1887 augusztus hó 17-én.

Báró Apor Gábor,
alispán.

Sz. 886. 1887.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közírré teszi, hogy kézdivásárhelyi Jancsó Dénes végrehajtónak kovásznai Szász Tamás végrehajtást szenvedett elleni 86 frt tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék kovásznai kir. járásbíróág területén lévő Kovászna községében fekvő, a kovásznai 429. számú tjkben 877. hr. sz. ingatlanra 200 frt, 2023. hr. sz. ingatlanra 23 frt, 2998. hr. sz. alatti ingatlanra 22 frt, 4970. hr. sz. ingatlanra 11 frt, a kovásznai 1639. számú tjkben 874., 875. hr. sz. ingatlanra 151 frt, 7598/4. hr. sz. ingatlanra 35 frt, a kovásznai 1240. számú tjkben 2956. hr. sz. ingatlanra 22 frt, 7498. hr. sz. ingatlanra 21 frt, 7654. hr. sz. ingatlanra 16 frt, 7922/2. hr. sz. ingatlanra 60 frt, összesen tehát az árverést 561 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1887. évi szeptember hó 10-ik** napján délelőtti 9 órakor Kovászna község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §. kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az

1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság Kovásznán, 1887. évi április hó 19-ik napján.

Dobay,
kir. járásbíró.

Sz. 908. tlkvi

1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közírré teszi, hogy kézdivásárhelyi Jancsó Dénes végrehajtónak ikafalvi Dombi Domokosné sz. Csoma Aida végrehajtást szenvedett elleni 216 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. járásbíróág területén lévő Gelence községben fekvő, a gelencei 1467. sz. tjkben 1160. hr. sz. a. ingatlanra 79 frt, 1650. hr. sz. a. ingatlanra 79 frt, 1887., 1888. hr. sz. a. ingatlanra 77 frt, 1923. hr. sz. a. ingatlanra 45 frt, 2058., 2059. hr. sz. a. ingatlanra 18 frt, 2160. hr. sz. a. ingatlanra 3 frt, 2260., 2261. hr. sz. a. ingatlanra 11 frt, 2736., 2737. hr. sz. a. ingatlanra 98 frt, 3009. hr. sz. alatti ingatlanra 45 frt, 4675. hr. sz. a. ingatlanra 35 frt, 5425. hr. sz. a. 20 frt, 5428. hr. sz. a. 56 frt, 5469. hr. sz. a. ingatlanra 20 frt, 5585. hr. sz. a. 29 frt, 5593. hr. sz. a. ingatlanra 15 frt, 5643. hr. sz. alatti ingatlanra 34 frt, 5674. hr. sz. a. 3 frt, 5740. hr. sz. a. ingatlanra 23 frt, 5977. hr. sz. a. ingatlanra 27 frt, 6018., 6019., 6020., 6021., hr. sz. a. 145 frt, 6309., 6310. hr. sz. a. ingatlanra 188 frt, 6380. hr. sz. a. ingatlanra 20 frt, 6394., 6396. hr. sz. a. ingatlanra 34 frt, 6405., 6404., 6406., 6407. hr. sz. a. ingatlanra 58 frt, 6904. hr. sz. a. ingatlanra 48 frt, 7075., 7076. hr. sz. a. ingatlanra 69 frt, 7628. hr. sz. a. ingatlanra 54 frt, 7890. hr. sz. a. ingatlanra 6 frt, 7906. hr. sz. a. ingatlanra 15 frt, 8304., 8305., 8306. hr. sz. a. ingatlanra 34 frt, 8348., 8349. hr. sz. a. ingatlanra 9 frt, 8514. hr. sz. a. ingatlanra 26 frt, összesen tehát 1423 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, azon feltétellel alatt mindazon által, hogy fenti ingatlanok közül az 1887., 1888., 6018., 6019., 6020., 6021., 6309., 6310., 8304., 8305., 8306. hr. sz. a. ingatlanokra özv. Csoma Károlyné javára bekebelezett haszonélvezeti jog az árverés által nem érintetik az 1881. évi 60. t.-cz. 163. §. értelmében. Végül megjegyeztetik, hogy az árverés az 5432. hr. sz. a. ingatlanra nem vala elrendelhető, mivel az értékbizonyítvány ennek becsárára nézve semmi adatot nem tartalmazott, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1887. évi szeptember hó 20-án** d. e. 9 órakor Gelence község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban és azon alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §. a. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság Kovásznán, 1887. évi május hó 5-ik napján.

Vajna Dénes,
kir. aljárásbíró.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytől.